

2010 m. gruodžio 15 d. Bundesarbeitsgerichts (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Bianca Küçük prieš Land Nordrhein-Westfalen

(Byla C-586/10)

(2011/C 89/09)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesarbeitsgerichts (Vokietija)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Bianca Küçük

Atsakovė: Land Nordrhein-Westfalen

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pažeidžiama ETUC, UNICE ir CEEP bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis, esančio 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyvos 1999/70/EB⁽¹⁾ priede, 5 punkto 1 dalis, jeigu nacionalinė nuostata, kaip antai Įstatymo dėl darbo ne visą darbo dieną ir terminuotų darbo sutarčių (*Teilzeit- und Befristungsgesetz*, toliau — *TzBfG*) 14 straipsnio 1 dalies antro sakinio 3 punktas, kurioje numatyta, kad jei vienas darbuotojas įdarbinamas tam, kad pavaduotų kitą darbuotoją, tai yra objektyvi priežastis paeiliui sudaryti terminuotas darbo sutartis, turėtų būti aiškinama ir taikoma taip, kad objektyvi priežastis yra ir nuolatinio pavadavimo poreikio atveju, nors pavadavimo poreikis taip pat gali būti patenkinamas, jeigu atitinkamas darbuotojas būtų įdarbintas neterminuotam laikotarpiui ir jam būtų pavedamas atitinkamas vieno iš įprastai nesančių darbuotojų pavadavimas, bet darbdavys pasilieka teisę kas kartą iš naujo nuspręsti, kaip reaguoti į konkretų darbuotojų nebuvimą?

Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas:

2. Ar pirmajame klausime aprašytas tokios nacionalinės nuostatos, kaip antai *TzBfG* 14 straipsnio 1 dalies antro sakinio 3 punkto, aiškinimas ir taikymas pirmajame klausime aprašytomis aplinkybėmis pažeidžia ETUC, UNICE ir CEEP bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis, esančio 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyvos 1999/70/EB priede, 5 punkto 1 dalį ir tuomet, jei nacionalinis įstatymų leidėjas nacionalinėje nuostatoje, kaip antai Federalinio tėvystės išmokų ir atostogų įstatymo (*Bundeselternzeitgesetz*, toliau — *BEEG*) 21 straipsnio 1 dalyje, reglamentuota, darbo santykių apribojimą laike pateisinančia pavadavimo priežastimi bet kuriuo atveju siekia ir socialinės politikos tikslo palengvinti darbdaviui specialiuoju atostogos suteikimą, o darbuotojui — pasinaudojimą jomis, pavyzdžiui, dėl motinystės apsaugos ar vaiko auginimo priežasčių?

⁽¹⁾ OL L 175, p. 43 (2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 368)

2010 m. gruodžio 14 d. Naczelny Sąd Administracyjny (Lenkijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Minister Finansów prieš Kraft Foods Polska SA

(Byla C-588/10)

(2011/C 89/10)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Naczelny Sąd Administracyjny

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Minister Finansów

Atsakovė: Kraft Foods Polska SA

Prejudiciniai klausimai

Ar atsižvelgiant į tai, jog Direktyvos 2006/112/EB⁽¹⁾ 90 straipsnio 1 dalyje numatoma, kad kai kaina sumažinama įvykdžius sandorį, apmokestinamoji vertė atitinkamai sumažinama valstybių narių nustatytais sąlygomis, viena iš šių sąlygų gali būti ir PVM neutralumo ir proporcingumo principų nepažeidžia sąlyga, kaip antai numatytoji 2004 m. kovo 11 d. Įstatymo dėl mokesčio už prekes ir paslaugas 29 straipsnio 4a dalyje, pagal kurią teisė sumažinti apmokestinamąją vertę, palyginti su išrašytoje sąskaitoje faktūroje nurodyta verte, priklauso nuo to, ar prieš pasibaigiant mokesčių deklaracijos už mokesčių laikotarpį, per kurį prekės ar paslaugos pirkėjas gavo pataisytą sąskaitą faktūrą, pateikimo terminui, asmuo gauna patvirtinimą, kad prekės ar paslaugos pirkėjas, kuriam išrašyta sąskaita faktūra, gavo pataisytą sąskaitą faktūrą?

⁽¹⁾ OL L 347, p. 1.

2010 m. gruodžio 14 d. Sąd Apelacyjny — Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku (Lenkijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Janina Wencel prieš Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

(Byla C-589/10)

(2011/C 89/11)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sąd Apelacyjny — Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Janina Wencel

Atsakovė: Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, atsižvelgiant į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 21 straipsnyje ir 20 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą laisvo judėjimo ir apsigyvenimo Europos Sąjungos valstybių narių teritorijoje principą, 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje⁽¹⁾, 10 straipsnį reikia aiškinti taip, kad pagal vienos valstybės narės teisės aktus įgytų senatvės išmokų pinigais negalima mažinti, keisti, sustabdyti ar nutraukti jų mokėjimą arba jas anuliuoti taip pat dėl to, kad jų gavėjas tuo pat metu gyveno (turėjo dvi lygiavertes įprasto buvimo vietas) dviejų valstybių narių teritorijoje, kurių viena nėra valstybė, kurioje yra įstaiga, atsakinga už išmokų mokėjimą?
2. Ar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 21 straipsnį, 20 straipsnio 2 dalį ir Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 10 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jais draudžiama taikyti nacionalinės teisės nuostatą — *ustawa z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych* (1998 m. gruodžio 17 d. Įstatymas dėl iš socialinio draudimo fondo mokamų pensijų, Dz. U., 2009 m., Nr. 153, poz. 1227 su pakeitimais) 114 straipsnio 1 dalį, atsižvelgiant į *umowa z 9 października 1975 roku między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Federalną Niemiec o zaopatrzeniu emerytalnym i rentowym* (1975 m. spalio 9 d. Lenkijos Liaudies Respublikos ir Vokietijos Federacinės Respublikos sutartis dėl pensijų draudimo, Dz. U., 1976 m., Nr. 16, poz. 1010 su pakeitimais) 4 straipsnį, — pagal kurią Lenkijos pensijų įstaiga turi iš naujo išnagrinėti bylą ir atimti teisę į senatvės pensiją iš asmens, kuris daugelį metų turėjo vienu metu dvi įprastas gyvenamąsias vietas (du gyvybinių interesų centrus) dviejose valstybėse, dabar Europos Sąjungos narėse, ir iki 2009 m. nepateikė prašymo ar pareiškimo dėl gyvenamosios vietos perkėlimo į vieną šių valstybių?

Neigiamo atsakymo atveju:

3. Ar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 20 straipsnio 2 dalį, 21 straipsnį ir Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 10 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jais draudžiama taikyti nacionalinės teisės nuostatą — 1998 m. gruodžio 17 d. Įstatymo dėl iš socialinio draudimo fondo mokamų pensijų (Dz. U., 2009 m., Nr. 153, poz. 1227) 138 straipsnio 1 ir 2 dalis — pagal kurią Lenkijos pensijų įstaiga gali reikalauti grąžinti senatvės pensiją, per pastaruosius 3 metus išmokėtą asmeniui, kuris 1975–2009 m. turėjo vienu metu dvi įprastas gyvenamąsias vietas (du gyvybinių interesų centrus) dviejose valstybėse, dabar Europos Sąjungos narėse, jei nagrinėjant prašymą dėl teisės į senatvės pensiją pripažinimo ir suteikimo šią teisę Lenkijos socialinio draudimo įstaiga nepranešė šiam asmeniui apie būtinybę taip pat pranešti apie dviejų įprasto buvimo vietų turėjimą dviejose valstybėse ir apie būtinybę pateikti prašymą ar pareiškimą dėl vienos iš šių valstybių socialinio draudimo įstaigos, kompetentingos nagrinėti su pensija susijusius prašymus, pasirinkimą.

⁽¹⁾ OL L 149, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35.

2010 m. gruodžio 14 d. High Court of Justice (Chancery Division) (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Littlewoods Retail Ltd ir kiti prieš Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Byla C-591/10)

(2011/C 89/12)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

High Court of Justice (Chancery Division)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Littlewoods Retail Ltd ir kiti

Atsakovai: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, kai apmokestinamasis asmuo permokėjo PVM, kurį valstybė narė surinko pažeisdama ES teisės aktus, susijusius su PVM, valstybės narės nustatyta teisės gynimo priemonė atitinka ES teisę, jei remiantis šia teisės gynimo priemone galima reikalauti a) grąžinti pagrindines permokėtas sumas ir b) nuo šių sumų sumokėti paprastąsias palūkanas vadovaujantis nacionalinės teisės aktais, konkrečiai kalbant, 1994 m. Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (Value Added Tax Act 1994) 78 skyriumi?
2. Jei ne, ar pagal ES teisę valstybės narės teisės gynimo priemonėje turi būti numatytas a) pagrindinių permokėtų sumų grąžinimas, ir b) sudėtinųjų palūkanų — kaip valstybei narėi permokėtų sumų panaudojimo vertės mato — mokėjimas, ir (arba) mokesčio mokėtojo piniginių sumų panaudojimo vertės praradimas?
3. Jei atsakymas į abu (1 ir 2) klausimus yra neigiamas, ką dar be to, kad turi būti grąžinamos pagrindinės permokėtos sumos, įskaitant permokų panaudojimo vertę ir (ar) palūkanas, turi apimti teisės gynimo priemonė, kurią valstybė narė privalo nustatyti pagal ES teisę?
4. Jei atsakymas į 1 klausimą neigiamas, ar pagal ES teisės veiksmingumo principą reikalaujama, kad valstybė narė netaikytų nacionalinės teisės apribojimų (kaip antai, 1994 m. Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 78 ir 80 skyrių) jokiems pagal nacionalinę teisę pareikštiems ieškiniams arba teisių gynimo priemonėms, kuriomis apmokestinamasis asmuo galėtų remtis siekdamas pasinaudoti iš ES teisės